

शके द्वितीयगृहगे प्रसवार्थमात्रमूपासन्नतिस्तु स्व-
हितमन्त्राय । संसृते कुतुमरतविभूषितय कामं
वसन्ति सकृत् तन्मूषजाऽपि । आजायमानसदभूतिव
स्वगल्लयान् दैत्यगुरुस्तुतये । धत्त चतुर्थसं संहृत-
समाजं रुद्रेन्द्रजपतिमां च गतिम् । जनयति
शुक्रः पञ्चमसंस्थे गुरुपरितोषं बन्धुजनाग्रिम् ।
सुतधनसन्धि मितसहायान् अनवसतत्वं चारि-
बलेषु । षष्ठोऽष्टगुः परिभवरोगमापदः स्त्रीहेतुः
जनयति सप्तमोऽशुभम् । यातोऽष्टमं भवन
परिच्छदप्रदो लक्ष्मीवतीसुपनयति स्त्रियं च सः ।
नयमेतु धर्मवन्तास्तु भग्नं शृणुतेऽर्थवस्तुनिचयय
भवेत् । दशमेऽवमानकलहासिद्यमान् प्रमितक्षरागपि
षट्त्वं लभते । उपान्त्यगो भग्नः सुतः सुहृद्वान्नग-
भदः । धनाम्बरागभोऽन्त्यगे स्थिरस्तु नाम्बरागमः ।
शनेः—प्रथमे रविजे विप्रवर्द्धितः स्वजनेविधुतः कृतवन्ध-
वधः । परदेगुपेयुः सुहृद्वानो मित्रस्वार्थकृतोऽष्टक
दीनसुखः । चारवशाद्वितीयगृहगे दिनकरतनये
रुद्रमुखापवर्जिततनुर्विगतमदबलः । अन्यगुणैः कृतं प-
सुचयं तदपि खलु भवत्स्त्रियं यशसपतनित न च्छ-
न्नं व चिन्म । सूर्यसुते तृतीयगृहगे धनानि लभते
दासपरिच्छेदमहिषाशकञ्जरखान् । सप्तमभूति-
सौम्यममृतं गद्व्युपरमं भोरुप, प्रयाज्यं च रिच्छ
वीरवजितैः । चतुर्थं गृह लज्जार्थेऽभ्युपेतं, सुहृदि-
क्षभाशैर्दुर्मिषिपुत्रतः । भवत्यस्य सर्वत्र चासाधुदण्डं
भुजङ्गप्रयातानुकारं च चित्तम् । सुतधनपरिहोषः
पञ्चमस्थे प्रचुरलक्ष्यताशकपुत्रे । विनिहतारिपुरोग-
पद्यते पिबत च वनितासुं श्रीपुटोवम् । गच्छत्य-
ध्वानं सप्तमे चाष्टमे च हीनः स्त्रीपुत्रैः सूर्यजे दीन-
चेष्टः । तद्वर्त्मस्थे वैरुद्रो गवस्त्वेनेर्भोऽयुः स्थिद्येद्वैश्वदेवी-
क्रियाद्यः । कर्मप्रार्थिर्दशमेऽर्धे त्वय्य विद्याकीर्त्योः
परिह्राणेषु सौरे । तेकृत्यं लाभे परयोषां जामा
अन्त्ये प्राप्नोत्यपि शोकोर्निमाजाम् । अपि कालमपेक्ष्य
च पात्रं एव हृदयान्दृष्टव्यम् । न मधी बल्ल कं
कुडवे च विरुज्जयापि मेघातिनः । रक्तैः पुष्पैर्ग-
न्धैः तस्यः कनकप्रवृत्तजम्भुमैर्दशकरभूषितौ भक्त्या
पूज्याविन्दुर्धेन्वा सितकुसुमरजतमधुरैः स्तितय मदप्रदेः ।
कृष्णद्रव्यैः सौरिः सौम्यो मन्थरजततिलककमुसैर्गुरुः
परिपीतकैः प्रीतैः पीडा न स्यादुच्चाद्यदि पतति वि-

शति यदि वा भुजङ्गविजृम्भितम् । शयनेदुगताकुरु-
भट्टमप विषुवविप्रपूजया । शान्तिजपनयमदान-
दमैः सुजनाभिभाषणसमागमेस्तथा । रविभौमो पू-
र्योऽं यशिसौरो कथयताऽन्त्यगो राजेः । सदमल्लक्षण
सायंगाल्युगोद्योयथासंख्यम् । आदौ यादवः सौम्यः
पश्चादपि तादृशो भवति । उपगीतेर्मात्राणां गणपतस-
त्समयोगो या । आर्याणामपि कुरुते विनाशमन्तुर्गु-
र्विधमसंस्थः । गण इव षष्ठे दृष्टश्च सर्वलघुतां गतो
नयति । अशुभगिरीक्षितः शुभफलो बलना बलवान्
अशुभफनपदश्च शुभद्विग्विधोपगतः । अशुभशुभावपि
स्वफलयोर्जनः समताम् इदमपि गीतकं च खलु
नर्दटकं च यथा । नीचेऽरिभेस्ते च रिदृष्टस्य सां
दृष्टा यत्परकीर्तितम् । पुरतोऽन्त्येव भामिन्याः
सविलासकटाक्षनरीक्षणम् । सूर्यसुतोऽर्कफनसमद्यन्-
सुतश्चन्दनः समनुयाति । यथाऽन्त्येकसायंगीतिविता-
लीयं च मागधो गाथायाम् । सौरोऽर्करश्मिरागात्
सविकारो लक्ष्मिर्द्विरविकतरम् । पित्तदाचरति नृणां
पथ्यकतां न तु तथाऽधोनाम् । यादवेन गृहणेन्दुयुक्ता-
स्तादृगभेदोऽपि । मनोहोऽमायोगाकार इव
दक्षस्य । पञ्चमं सर्वपादेषु सप्तमं द्विचतुर्थदोः । यद्वृष्टो-
कालं तद्वृष्टतां याति दुःस्थितैः । प्रकृत्यं प लघुयश्च
हज्जवाद्ये व्यपस्थितः । स याति युक्तं लोके यदा
सुः सुस्थिता गृहाः । प्रारब्धार्थस्वैर्गृहेषु कर्मा-
त्मविहङ्गयेऽनुचैः । विनिहन्ति तदेव कर्म तान् वैतालीय-
मिवायथाकृतम् । सौम्यत्वमपेक्ष्य यो गृह्यथः फाले
प्रक्रमणं करोति राजा । अशुभापि स पौरुषेण वृत्त-
स्थोपच्छन्दिकस्य याति पारम् । अत्र यद्वृगोचरफ-
लमध्ये राज्ञोऽपि फलानुत्कीर्तनं यद्वृत्तसमाभि-
प्रायेणेति बोध्यम् । अत्र विज्ञेयः ज्योतिःतत्त्वो यथा
“गोचरपीडायाजपि रागिभक्तिभिः शुभगृहेऽष्ट ।
पीडां न करोति तथा पापैरेव विपयार्कः । गोचराप-
वादः । “दिनकरवधिरौ प्रवेगकाले गुरुशुक्रौ भा-
गस्य मध्यवातौ । रविस्ततश्चन्द्रौ विनिर्गम्यौ उति-
तनयः फलदस्तु सर्वकालम्” । रागिनिभागफलम् ।
“सप्तमोपचयाद्यस्यन्दः सर्वत्र शोभनः । शुक्रपञ्च । द्वि-
तीयस्तु पद्मो नयमस्तथा । विनयनिगुजजीवार्कितान्द-
नराणां व्यङ्ग्यमयमस्योऽपीददातऽप्यतेषाम् । खलुत-
निधमगयेत् सृष्ट्युपलार्थगोऽपि पञ्चशुभफलः स्यात्